

Stanovisko Výboru regionů Vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb

(2013/C 17/12)

VÝBOR REGIONŮ

- konstatuje, že vysílání pracovníků v Evropské unii v posledních letech vzrůstá; zároveň zdůrazňuje, že počty vysílaných pracovníků se značně liší, co se týče jak členských států původu, tak členských států, kam jsou pracovníci vysíláni;
- v tomto kontextu považuje za důležité, aby byl v současné době přijat unijní nástroj týkající se vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, který by sjednotil kontrolu jeho používání a zároveň řešil zásadní otázky vyplývající z rozsudků Soudního dvora Evropské unie, které vedly k restriktivnímu výkladu směrnice 96/71/ES;
- lituje, že současný návrh Evropské komise neobsahuje přezkum či přepracování směrnice 96/71/ES, a nemůže se tudíž zabývat všemi zásadními otázkami vyplývajícími z judikatury, a to zejména otázkami souvisejícími s rozšířením kolektivních smluv, rozšířením „tvrdého jádra použitelných předpisů“, uplatňováním příznivějších ustanovení hostitelské země, dodržováním základních sociálních práv, jako je právo na stávku;
- navrhuje posílit společnou a solidární odpovědnost zaměstnavatele a subdodavatele zavedením ustanovení, jehož cílem by bylo omezit počet subdodavatelských úrovní;
- vítá, že Evropská komise dne 11. září 2012 stáhla návrh nařízení (Monti II) o sladění práva na stávku s ekonomickými svobodami Evropské unie, který vychází z doložky flexibility týkající se dotvoření vnitřního trhu (článek 352 SFEU).

Zpravodaj	pan Alain HUTCHINSON, poslanec parlamentu regionu Brusel-hlavní město
Odkazy	návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb
	COM(2012) 131 final
	a
	návrh nařízení Rady o výkonu práva na kolektivní akci v rámci svobody usazování a volného pohybu služeb
	COM(2012) 130 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. podporuje iniciativy Evropské komise, jejichž cílem je posílit sociální rozměr vnitřního trhu v souladu s článkem 9 Lisabonské smlouvy, který zajišťuje zohlednění sociálního rozměru ve všech politikách Evropské unie;

Vysílání pracovníků na vzestupu

2. konstatuje, že vysílání pracovníků v Evropské unii v posledních letech vzrůstá; podle Evropské komise zaměstnavatelé vysílají každý rok z jednoho členského státu do jiného členského státu přibližně jeden milion pracovníků. Zároveň zdůrazňuje, že počty vysílaných pracovníků se značně liší, co se týče jak členských států původu, tak členských států, kam jsou pracovníci vysíláni;

3. poznamenává, že nejvíce vysílání pracovníků požadují odvětví, v nichž je poptávka po pracovní síle nejintenzivnější. Odvětví stavebnictví a veřejných staveb je historicky odvětvím, které zaměstnává nejvíce vyslaných pracovníků (24 % vyslaných pracovníků v Evropě podle údajů Evropské komise), s tím, že tyto vyslaní zaměstnanci jsou z velké většiny dělníci;

4. zdůrazňuje, že rozdíly ve mzdách v jednotlivých zemích mohou být významné;

Územní rozměr vysílání pracovníků

5. upozorňuje na to, že v některých odvětvích dochází ke geografické koncentraci vysílání a že významnou část oznámení o vysílání přijímají přeshraniční regiony;

6. je toho názoru, že regiony, zejména hraniční regiony by měly hrát významnější roli v rámci spolupráce mezi veřejnými orgány různých zemí, s cílem dohlédnout na to, aby při vysílání byla respektována práva a důstojnost osob na straně jedné a docházelo k výměně osvědčených postupů na straně druhé. Dotčené regiony by proto měly mít k dispozici přiměřené prostředky k plnění svých úkolů;

7. podtrhuje, že územní rozměr kolektivních pracovních smluv je jedním z předpokladů jejich uplatnění na vyslané pracovníky ve smyslu směrnice 1996/71/ES. Příslušné orgány by tudíž měly informovat poskytovatele služeb a pracovníky vyslané do těchto oblastí z jiného státu o jejich obsahu a zaručit jejich uplatňování;

Nutnost lépe kontrolovat dodržování předpisů v oblasti vysílání pracovníků

8. zdůrazňuje, že vysílání pracovníků probíhá často mimo pracovní předpisy o sociálním zabezpečení a daňových zákonů. Mezi prostředky sloužící k obcházení právních povinností lze uvést:

- zaměstnávání pouze za účelem vyslání, fiktivní společnosti umožňující registraci adresy v zemi, která se považuje za domovský stát vyslaného pracovníka,
- „nepravé samostatně výdělečně činné osoby“, které nepřispívají do systému sociálního zabezpečení a nevztahují se na ně pracovní a platové podmínky hostitelské země stanovené směrnicí 96/71/ES, která se týká pouze zaměstnanců,
- zakládání platform pro vyslaných pracovníků, k čemuž přistupují některé velké skupiny. Založením pobočky ve státě s finančně výhodnými daňovými a sociálními předpisy a vysláním pracovníků do takového státu,
- protiprávní vyslání na pracovní místo, které je ve skutečnosti trvalým pracovním místem,
- chybějící oznámení o vyslání;

zdůrazňuje, že studie poukazují na to, že se v řadě případů při vysílání pracovníků v hostitelské zemi nedodržují zákonem stanovené minimální pracovní podmínky a že dochází k pokusům o obejít předpisy o sociálním zabezpečení a daňových zákonů;

9. poukazuje na to, že s ohledem na Komisi konstatovanou neobyčejnou rozmanitost vnitrostátních kontrolních opatření používaných členskými státy, resp. třetími zeměmi, které jsou prostřednictvím dohod zahrnuty do volného pohybu osob, připadá zvláštní význam společným normám pro kontrolu; kontrolní možnosti vnitrostátních orgánů při tom ale nesmí být omezeny;

10. v tomto kontextu považuje za důležité, aby byl v současné době přijat unijní nástroj týkající se vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, který by sjednotil kontrolu jeho používání a zároveň řešil zásadní otázky vyplývající z níže uvedených rozsudků Soudního dvora Evropské unie, zejména ve věci Viking (Věc C-438/05), Laval (Věc C-341/05), Rüffert (Věc C-346/06) a Luxembourg (Věc C-319/06), které vedly k restriktivnímu výkladu směrnice 96/71/ES;

11. příznivě proto hodnotí plán přijmout návrh směrnice v této oblasti, avšak lituje, že současný návrh Evropské komise neobsahuje přezkum či přepracování směrnice 96/71/ES, a nemůže se tudíž zabývat všemi zásadními otázkami vyplývajícími z uvedených rozsudků, a to zejména otázkami souvisejícími s rozšířením kolektivních smluv, rozšířením „tvrdého jádra použitelných předpisů“, uplatňováním příznivějších ustanovení hostitelské země, dodržováním základních sociálních práv, jako je právo na stávkou;

12. poukazuje na skutečnost, že předkládaný návrh se vlastně omezuje na výčet opatření a mechanismů určených ke zlepšení a posílení kontroly uplatňování a provádění ustanovení směrnice 96/71/ES, která se dosud ukázala jako nedostatečná v boji proti sociálnímu dumpingu a podvodům;

Základní práva se nesmějí podřizovat ekonomickým svobodám

13. vítá, že Evropská komise dne 11. září 2012 stáhla návrh nařízení (Monti II) o sladění práva na stávkou s ekonomickými svobodami Evropské unie, který vychází z doložky flexibility týkající se dotvoření vnitřního trhu (článek 352 SFEU);

14. souhlasí s analýzou, podle níž by právo na stávkou nemělo být podmíněno doplňujícím cílem dotvoření vnitřního trhu, neboť jde o nedotknutelnou zásadu zaručenou Listinou základních práv. „Lex specialis“ podle definice v článku 153 Smlouvy navíc právo na stávkou výslovně vylučuje z působnosti unijní legislativy;

15. soudí však, že stažení návrhu nařízení nechává některé otázky položené rozsudkem Soudního dvora nedořešené. Vyzývá tedy k přípravě nového legislativního návrhu, který by

výslovně zaručoval, že základní sociální práva (právo na kolektivní vyjednávání, právo na protestní akce zaměstnanců) nemohou být omezována ekonomickými svobodami (právo na usazování a na volný pohyb služeb) a že ekonomické svobody nemohou ospravedlnit obcházení zákonů a vnitrostátních postupů v sociální oblasti;

16. připomíná, že 12 vnitrostátních parlamentů (19 hlasů) vůči Komisi poprvé uplatnilo mechanismus včasného varování týkající se tohoto návrhu nařízení, a to na základě toho, že se tyto návrhy dostávají do střetu s vnitrostátními pravomocemi a dodržováním zásad subsidiarity a proporcionality;

17. domnívá se však, že by se tvůrci právních předpisů EU měli zabývat vyjasněním vztahu mezi „kolektivními akcemi“ a svobodou usazování a volného pohybu služeb ve skutečně nadnárodních případech, např. u podniků s pobočkami v několika členských státech;

18. z tohoto důvodu se domnívá, že pokud by Komise zachovala svůj návrh nařízení, měl by VR vzhledem k odůvodněným stanoviskům parlamentů členských států a postojům vyjádřeným na regionální úrovni, jichž je sám mluvčím, zvážit možnost podniknout potřebné kroky k uplatnění opravného prostředku ex post proti tomuto návrhu nařízení z důvodu porušení zásady subsidiarity, a to jednak pokud jde o volbu právního základu, jednak o nedostatečně prokázanou přidanou hodnotu unijního zásahu v této oblasti. Upozorňuje Komisi, že Výbor regionů bude nadále bedlivě sledovat dodržování zásady subsidiarity v těchto otázkách;

19. domnívá se, že si návrh týkající se prosazování směrnice 96/71/ES zachovává veškerou platnost a zasluhuje plnou pozornost;

20. domnívá se, že směrnice 96/71/ES potvrzuje základní práva, jejichž prosazování má usnadňovat, že tato práva týkající se důstojnosti lidské osoby byla dále posílena vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, která Listinou základních práv učinila právně závaznou, a že by se tato práva neměla podřizovat racionalitě ekonomických svobod;

21. v tomto smyslu lituje, že návrh Komise neumožnil diskuzi o volbě právního základu, neboť zvoleným právním základem je „poskytování služeb“ (článek 62 SFEU spolu s článkem 53), v důsledku čehož se posuzování otázky uplatňování směrnice 96/71/ES opět dostává pod úhel ekonomických svobod a Výbor regionů, Evropský hospodářský a sociální výbor a sociální partneři se v plné míře nepodílejí na přípravě textu, který se jich přímo dotýká;

Návrh směrnice musí zohledňovat všechny situace související s vysláním

22. podporuje však obsah tohoto návrhu Komise, boj proti sociálnímu dumpingu a podvodům v oblasti vysílání pracovníků, jakož i zavádění mechanismů kontroly dodržování pracovních a platových podmínek vyslaných pracovníků. Předložený návrh však těmto cílům neodpovídá, a musí proto být v zásadních bodech vylepšen;

23. domnívá se, že situace související s vysláním ze zemí mimo Evropskou unii zohledněné ve směrnici 96/71/ES by si zasloužily zmínku v tomto návrhu. Směrnice by také měla být po přijetí co nejdříve zahrnuta do souboru právních předpisů EHP a dohody o volném pohybu osob se Švýcarskem;

24. je si vědom současných limitů kontrol spočívajících v jazykové bariéře, kontrole krátkodobě vyslaných pracovníků, obtížích při získávání informací v jiném členském státě, složitosti při uplatňování postihů, slabin kontrolních nástrojů národních administrativ;

25. proto velmi příznivě hodnotí přijetí ustanovení tohoto návrhu směrnice, jejichž cílem je co nejvíce omezit tyto limity a posílit mechanismy prosazování kontrolních opatření a postihů s cílem nejen lépe využít, ale rovněž zefektivnit provádění směrnice 96/71/ES; současně je třeba jasněji definovat systém pro přeshraniční výkon rozsudků, jenž musí být v souladu s platnými zásadami mezinárodní spolupráce a vzájemného uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a zohledňovat procesní práva jednotlivců;

26. domnívá se, že v případě nedodržení směrnice 96/71/ES a této směrnice, například když se ukáže, že určitý pracovník není skutečně vyslaný, bude muset dotčený podnik uplatnit legislativu platnou v členském státu, v němž je služba poskytována. Všichni dotčení pracovníci budou mít právo užívat svobody pohybu zaručené článkem 45 SFEU.

Společná a solidární odpovědnost: klíčové ustanovení návrhu směrnice, které by si zasloužilo doplnění

27. vítá ustanovení o společné a solidární odpovědnosti zaměstnavatele a subdodavatele, zejména ve stavebnictví, a kvituje, že společnou a solidární odpovědnost praktikuje již osm členských států EU (Rakousko, Německo, Španělsko, Finsko, Francie, Itálie, Nizozemsko a Belgie). Pro účinné zamezení zneužívání je to však nedostatečné, a mělo by být zabezpečeno spíše to, aby odpovědnost nesly všechny podniky, jež vysílání zneužívají nebo mají z takového zneužívání prospěch;

28. domnívá se, že by bylo vhodné k ustanovení o společné a solidární odpovědnosti přidat ustanovení, jehož cílem by bylo omezit počet subdodavatelských úrovní, což by snížilo riziko zneužívání vyslaných pracovníků. Navíc by se jednalo o krok směrem k lepšímu informování o subdodavatelských podnicích;

Proaktivní úloha sociálních aktérů při kontrole uplatňování práva

29. podporuje ustanovení Evropské komise, jejichž cílem je to, aby klíčovou úlohu v rámci inspekce práce hráli aktéři z řad odborů a sociálních partnerů, zároveň je však třeba zohlednit odlišnosti v systémech jednotlivých členských států;

30. je přesvědčen, že by bylo vhodné posílit tuto roli tak, že bude příslušným orgánům odpovědným za kontrolu dodržování práv v členských státech umožněna výměna postupů v oblasti kontroly, aby mohly lépe kombinovat své snahy v této oblasti;

31. navíc se domnívá, že by mezi hlavní aktéry měli být zařazeni rovněž zástupci zaměstnanců především ve stavebních firmách, zejména členové evropských rad zaměstnanců: například u velkých projektů by koordinace zastupujících subjektů mohla také být zdrojem informací a varování. Tyto iniciativy zástupců zaměstnanců jsou tím legitimnější, čím vyšší počet podniků komunikuje o své politice sociální odpovědnosti;

Text návrhu vyžaduje upřesnění nutné k řádnému použití jeho ustanovení

32. poukazuje na skutečnost, že při provádění navrhované směrnice budou hrát významnou roli vnitrostátní soudy, a proto musí obsahovat jasná a přesná ustanovení, aby nevytvářela nové pochybnosti při výkladu znění různými vnitrostátními soudy a aby nenarůstal počet předběžných otázek před Soudním dvorem Evropské unie;

33. z těchto důvodů se domnívá, že některé pojmy z návrhu směrnice bude nutné vyjasnit a jednoznačně definovat. Je například nutné jednoznačně stanovit podmínky vysílání pracovníků, přičemž právní důsledky zneužívání nesmí nést zaměstnanci. Mělo by se také vyjasnit např. používání dvou pojmů pro označení „dočasného vyslání“ v některých jazykových verzích (např. ve francouzské verzi: „provisoirement détaché“ a „temporairement détaché“) nebo pojem „účinný“, který by měl znamenat „efektivní“, či fráze „základní soubor pracovních podmínek“, která se ve směrnici 96/71/ES nevyskytuje;

34. ze stejných důvodů upozorňuje na preambuli (odstavec 5) návrhu, která zdůrazňuje, že vztah mezi směrnicí 96/71/ES a nařízením (ES) č. 593/2008 o právu rozhodném pro závazkové vztahy je nutné upřesnit, aniž došlo k začlenění odpovědi na žádost o vyjasnění do znění návrhu;

Nutnost rozptýlit veškeré nejasnosti v uplatňování předpisů

35. domnívá se, že preambule návrhu totiž může vzbuzovat nejasnosti, pokud jde o otázku práva rozhodného pro pracovní smlouvy (právo země původu či hostitelské země). Ač je pravdou, jak podtrhuje odstavec 6 preambule, že se návrh přímo nezabývá právem rozhodným podle článku 8 nařízení Řím I, je nutné připomenout, že cílem směrnice z roku 1996 nebyla ani úprava tohoto ustanovení (tehdejší článek 6 Římské úmluvy z roku 1980), nýbrž upřesnění podmínek pro uplatňování politik vymáhání práva ve smyslu článku 9 nařízení Řím I (tehdejší článek 7 Římské úmluvy z roku 1980);

36. bude dbát na to, aby návrh směrnice neměnil to, co tvoří ducha a cíl směrnice 96/71/ES;

37. domnívá se, že požadavek na dodržování ustanovení směrnice 96/71/ES ze strany uchazeče by měl tvořit jedno z kritérií pro udělení veřejné či soukromé zakázky, a že při závažných porušeních by mělo být možné vyloučení uchazeče, stejně jako je tomu již dnes;

38. vítá snahy Komise o sblížení právních předpisů členských států v oblasti přeshraničního prosazování uložených správních pokut a sankcí.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY**Pozměňovací návrh 1**

Odůvodnění

První bod

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,	s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 153 odst. 1 a článek 62 písm. b) této smlouvy,

Odůvodnění

Pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání spadají tradičně do kolektivního vyjednávání, a tedy do autonomie sociálních partnerů. Ti mají na druhé straně klíčovou úlohu při kontrole uplatňování norem kolektivní smlouvy v této oblasti. Z těchto důvodů představuje nejvhodnější právní základ čl. 153 odst. 1 písm. b) smlouvy, který se výslovně týká činnosti Unie v oblasti pracovních podmínek. Protože jde o návrh směrnice o uplatňování směrnice 96/71/ES, jejímž právním základem je „poskytování služeb“, rozsudky Soudního dvora ohledně volby právního základu navíc výslovně nezakazují využití vhodnějšího právního základu pro přijetí tohoto návrhu.

Pozměňovací návrh 2

Bod odůvodnění 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3) S ohledem na zaměstnance dočasně vyslané k provedení práce za účelem poskytování služeb v jiném členském státě, než je stát, v němž obvykle vykonávají svou práci, směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb stanoví základní soubor jasně definovaných podmínek práce a zaměstnání, které musí dodržovat poskytovatel služeb v členském státě, do kterého jsou pracovníci vysláni, aby byla zajištěna minimální ochrana dotčených vyslaných pracovníků.	3) S ohledem na zaměstnance dočasně vyslané k provedení práce za účelem poskytování služeb v jiném členském státě, než je stát, v němž na jehož území obvykle vykonávají svou práci, směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb stanoví základní soubor jasně definovaných podmínek práce a zaměstnání, které musí dodržovat poskytovatel služeb v členském státě, do kterého jsou pracovníci vysláni, aby byla zajištěna minimální ochrana dotčených vyslaných pracovníků.

Odůvodnění

Úprava nemá pouze sémantický charakter, jejím cílem je zachovat souvislost s pojmy použitými ve směrnici 96/71/ES. Pozměňovací návrh přejímá doslovné znění bodu odůvodnění 3 směrnice 96/71/ES, který (ve FR verzi – pozn. překl.) používá výraz „temporaire“ nikoli „provisoire“ (který je jinak z právního hlediska méně přesný než „temporaire“) ostatně stejně jako bod odůvodnění 5 tohoto návrhu, a neomezuje se na to, aby se týkal pouze vysílání mezi členskými státy, jako tomu je u znění bodů odůvodnění v tomto návrhu. Pokud by měl současný návrh takovýto dosah, odchyloval by se od záměru zákonodárce z roku 1996, který používá výrazu „na území jiného členského státu, než ve kterém“ (bod odůvodnění 3 směrnice 96/71/ES) a nikoli „v jiném členském státě, než je stát“, jako je tomu v současném návrhu směrnice, aby se zohlednily případy vysílání z třetích zemí. Z důvodů právní jistoty je vhodné tuto zásadu přejmout do bodů odůvodnění současného návrhu.

Pozměňovací návrh 3

Bod odůvodnění 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>6) Stejně jako v případě směrnice 96/71/ES by touto směrnicí nemělo být dotčeno uplatňování právních předpisů, které se podle článku 8 nařízení Řím I použijí pro individuální pracovní smlouvy, ani uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení.</p>	<p>6) Stejně jako v případě směrnice 96/71/ES by touto směrnicí nemělo být dotčeno uplatňování právních předpisů, které se podle článku 8 nařízení Řím I použijí pro individuální pracovní smlouvy, <u>ani uplatňování závazných ustanovení členského státu, který je podle článku 9 nařízení Řím I hostitelským členským státem</u>, ani uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení.</p>

Odůvodnění

Toto doplnění má význam v tom, že rozptyluje veškeré pochybnosti ohledně působnosti směrnice 96/71/ES a souladu s mezinárodním právem soukromým. Směrnice 96/71/ES se totiž přímo netýká uplatnění práva, které se podle článku 8 nařízení Řím I použije pro individuální pracovní smlouvy, ale podle článku 9 nařízení Řím I výslovně stanovuje použití závazných pravidel hostitelského členského státu (bez ohledu na právo použitelné pro smlouvy) na vyslané pracovníky. Pokud se zde toto nezdůrazní či nebude jasně formulovat, může to vést k nedorozuměním a může vznikat riziko odchýlení od ducha a lityry směrnice 96/71/ES.

Pozměňovací návrh 4

Bod odůvodnění 14

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Je třeba dále konkretizovat povinnosti členských států, pokud jde o zajištění obecné dostupnosti informací o pracovních podmínkách a poskytnutí účinného přístupu k těmto informacím, a to nejen pro poskytovatele služeb z jiných členských států, ale i pro dotčené vyslané pracovníky.</p>	<p>Je třeba dále konkretizovat povinnosti členských států, pokud jde o zajištění obecné dostupnosti informací o pracovních podmínkách a poskytnutí účinného a <u>bezplatného</u> přístupu k těmto informacím, a to nejen pro poskytovatele služeb z jiných členských států, ale i pro dotčené vyslané pracovníky.</p>

Odůvodnění

Má-li být přístup k informacím účinný, musí být zejména bezplatný.

Pozměňovací návrh 5

Čl. 1 odst. 3 (nový)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 1 Předmět (...)	Článek 1 Předmět (...) <u>3. Pokud jde o uplatňování a zajišťování pracovních podmínek a podmínek zaměstnávání vyslaných pracovníků, musí být tato směrnice v souladu s ustanovením čl. 1 odst. 4 směrnice 96/71/ES, který stanoví, že „podnikům usazeným ve třetím státě nesmí být poskytováno lepší zacházení, než podnikům usazeným v některém členském státě“;</u>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je namístě, pokud panuje názor, že tento návrh nemá narušit stavbu směrnice 96/71/ES; zákonodárce vložil čl. 1 odst. 4, aby zamezil riziku sociálního dumpingu přicházejícího do Evropské unie z třetích zemí. Ze stejného důvodu by bylo namístě zamezit tomu, aby se striktní uplatňování směrnice 96/71/ES omezovalo na vysílání pracovníků z jednoho členského státu do druhého, čímž by se otevřel prostor pro případné podvody či obcházení pravidel ze strany třetích zemí. Členské státy by tudíž měly být na pozoru a přistoupit k opatřením nezbytným k tomu, aby se zamezilo obcházení předpisů, jež by pro stávající kontrolní systém bylo velkým nedostatkem.

Pozměňovací návrh 6

Čl. 3 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 3 Předcházení zneužívání a obcházení 1. Pro účely provádění, uplatňování a prosazování směrnice 96/71/ES vezmou příslušné orgány v úvahu skutečnosti charakterizující činnosti, jež provádí podnik ve státě, ve kterém je usazen, aby určily, zda daný podnik ve státě, v němž je usazen, skutečně vykonává podstatné činnosti jiné než čistě interní řízení a/nebo administrativní činnosti. Může se jednat o tyto skutečnosti: (a) místo, kde má podnik své sídlo a správu, využívá kancelářské prostory, platí daně, má profesní oprávnění nebo je zaregistrován u obchodní komory nebo profesních subjektů; (b) místo, kde jsou najímáni vyslaní pracovníci; (c) rozhodné právo pro smlouvy uzavřené podnikem s jeho pracovníky na jedné straně a s jeho klienty na druhé straně; (d) místo, kde podnik vykonává svou hlavní podnikatelskou činnost a kde zaměstnává administrativní pracovníky; (e) neobvykle omezený počet smluv a/nebo výše obrátu uskutečněného v členském státě usazení.	Článek 3 Předcházení zneužívání a obcházení 1. Pro účely provádění, uplatňování a prosazování směrnice 96/71/ES vezmou příslušné orgány v úvahu skutečnosti charakterizující činnosti, jež provádí podnik ve státě, ve kterém je usazen, aby určily, zda daný podnik ve státě, v němž je usazen, skutečně vykonává podstatné činnosti jiné než čistě interní řízení a/nebo administrativní činnosti. Může se jednat o tyto skutečnosti: (a) <u>členský stát, v němž podnik vykonává svou hlavní profesní činnost měřenou v jednotkách času vztahených na zaměstnance,</u> a místo, kde má podnik své sídlo a správu, využívá kancelářské prostory, platí daně, má profesní oprávnění nebo je zaregistrován u obchodní komory nebo profesních subjektů; (b) místo, kde jsou najímáni vyslaní pracovníci; (c) rozhodné právo pro smlouvy uzavřené podnikem s jeho pracovníky na jedné straně a s jeho klienty na druhé straně; (d) místo, kde podnik vykonává svou hlavní podnikatelskou činnost a kde zaměstnává administrativní pracovníky;

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Hodnocení těchto skutečností by mělo být přizpůsobeno jednotlivým případům a mělo by se přihlížet k povaze činností vykonávaných podnikem v členském státě, v němž je usazen.</p> <p>2. Aby bylo možné vyhodnotit, zda vyslaný pracovník dočasně vykonává svou práci v jiném členském státě, než ve kterém obvykle pracuje, se zkoumají všechny skutečnosti charakterizující tuto práci a situace pracovníka.</p> <p>Může se jednat o tyto skutečnosti:</p> <p>(a) práce je po omezenou dobu vykonávána v jiném členském státě;</p> <p>(b) pracovník je vyslán do jiného členského státu, než je ten, v němž nebo z něž vyslaný pracovník obvykle vykonává svoji práci podle nařízení (ES) č. 593/2008 a/nebo Římské úmluvy;</p> <p>(c) po dokončení práce nebo poskytování služeb, kvůli kterým byl vyslán, se vyslaný pracovník vrátí nebo se očekává, že se vrátí, do členského státu, ze kterého byl vyslán;</p> <p>(d) skutečnost, zda dopravu, stravování a ubytování poskytuje nebo proplácí zaměstnavatel, který pracovníka vysílá, a pokud ano, jakým způsobem a také</p> <p>(e) jakákoli opakovaná předchozí období, během kterých bylo dané místo obsazeno týměž nebo jiným (vyslaným) pracovníkem.</p> <p>Všechny výše uvedené skutečnosti jsou pouze orientačními faktory v celkovém posouzení, které se má provést, a nelze je tedy posuzovat samostatně. Kritéria se přizpůsobí jednotlivým případům a přihlédně se ke zvláštnostem situace.</p>	<p>(e) neobvykle omezený počet smluv a/nebo výše obrátu uskutečněného v členském státě usazení.</p> <p>Hodnocení těchto skutečností by mělo být přizpůsobeno jednotlivým případům a mělo by se přihlížet k povaze činností vykonávaných podnikem v členském státě, v němž je usazen.</p> <p>2. <u>Posouzení těchto skutečností je součástí kvalifikace vyslaného pracovníka v hostitelském členském státě, jak stanovuje čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb;</u></p> <p>3. Aby bylo možné vyhodnotit, zda vyslaný pracovník dočasně vykonává svou práci v jiném členském státě, než ve kterém obvykle pracuje, se zkoumají všechny skutečnosti charakterizující tuto práci a situace pracovníka.</p> <p>Může se jednat o tyto skutečnosti:</p> <p>(a) práce je po omezenou dobu vykonávána v jiném členském státě;</p> <p>(b) pracovník je vyslán do jiného členského státu, než je ten, v němž nebo z něž vyslaný pracovník obvykle vykonává svoji práci podle nařízení (ES) č. 593/2008 a/nebo Římské úmluvy;</p> <p>(c) po dokončení práce nebo poskytování služeb, kvůli kterým byl vyslán, se vyslaný pracovník vrátí nebo se očekává, že se vrátí, do členského státu, ze kterého byl vyslán;</p> <p>(d) <u>k prokázání svého sociálního zabezpečení v členském státu původu je vyslaný pracovník vybaven platným formulářem A1. Tento formulář nemá zpětnou platnost. Musí být vyhotoven na počátku období vyslání a předložen při jakékoliv kontrole;</u></p> <p>(e) skutečnost, zda dopravu, stravování a ubytování poskytuje nebo proplácí zaměstnavatel, který pracovníka vysílá, a pokud ano, jakým způsobem a také</p> <p>(f) jakákoli opakovaná předchozí období, během kterých bylo dané místo obsazeno týměž nebo jiným (vyslaným) pracovníkem.</p> <p>Všechny výše uvedené skutečnosti jsou pouze orientačními faktory v celkovém posouzení, které se má provést, a nelze je tedy posuzovat samostatně. Kritéria se přizpůsobí jednotlivým případům a přihlédně se ke zvláštnostem situace.</p>

Odůvodnění

Toto ustanovení má zabránit zakládání podniků, jejichž aktivita v členském státu usazení by byla předstíraná a sloužila jen k obcházení ustanovení týkajících se pracovních podmínek hostitelského členského státu.

Cílem čl. 2 odst. 2 směrnice 96/71/ES je zabránit tomu, aby mohli být pracovníci vyslaní z jednoho státu (včetně nečlenského státu) považováni za samostatně výdělečně činné osoby, a tím se dostat mimo působnost směrnice. Kupříkladu by stačilo, pokud by zaměstnanec vykonávající činnost ve stavebnictví v zemi A byl svým zaměstnavatelem transformován v zemi A na osobu samostatně výdělečně činnou, aby byl tento zaměstnavatel zproštěn povinností vyplývajících ze směrnice v členském státu B, do něhož byl tento zaměstnanec vyslán. K zamezení tohoto typu podvodů ponechává směrnice z roku 1996 hostitelské zemi (v tomto případě členskému státu B) pravomoc kvalifikovat pojem pracovník, a tím i pracovní právní vztah s ohledem na její vnitřní právní předpisy. Jediným slabým místem této právní konstrukce spočívá v obtížnosti konkrétní aplikace takto stanovené zásady: seznam skutečností uvedených v článku 4 bezpochyby přispěje k praktickému uplatnění čl. 2 odst. 2 směrnice 96/71/ES.

Pozměňovací návrh 7

Článek 3a

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p><u>Článek 3a</u></p> <p><u>Postihy za nesplnění podmínek</u></p> <p><u>V případě nerespektování článku 3 směrnice 96/71/ES nebo příslušných článků této směrnice se na podnik a dotčené pracovníky vztahuje příslušná právní úprava členského státu, v němž jsou služby poskytovány. Všichni dotčení pracovníci budou mít právo užívat svobody pohybu v Unii zaručené článkem 45 SFEU.</u></p> <p><u>Hostitelský členský stát může tedy okamžitě požadovat prokázání skutečnosti, že dotčení pracovníci mají rovné podmínky s občany tohoto členského státu, pokud se jedná o pracovní podmínky a související sociální práva, ve shodě s článkem 45 SFEU.</u></p>

Pozměňovací návrh 8

Čl. 5 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby informace o pracovních podmínkách uvedené v článku 3 směrnice 96/71/ES, která mají být uplatňována a dodržována poskytovateli služeb, byly obecně dostupné jasným, uceleným a snadno přístupným způsobem, na dálku a elektronickými prostředky, ve formátech a v souladu s normami pro internetové stránky, které zajišťují přístupnost pro osoby s postižením, a aby kontaktní místa nebo jiné příslušné vnitrostátní orgány uvedené v článku 4 směrnice 96/71/ES byly schopny účinně plnit své úkoly.</p>	<p>Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby informace o pracovních podmínkách uvedené v článku 3 směrnice 96/71/ES, která mají být uplatňována a dodržována poskytovateli služeb, byly <u>zdarma</u> obecně dostupné jasným, <u>transparentním</u>, uceleným a snadno přístupným způsobem, na dálku a elektronickými prostředky, ve formátech a v souladu s normami pro internetové stránky, které zajišťují přístupnost pro osoby s postižením, a aby kontaktní místa nebo jiné příslušné vnitrostátní orgány uvedené v článku 4 směrnice 96/71/ES byly schopny účinně plnit své úkoly.</p>

Odůvodnění

Má-li být přístup k informacím účinný, musí být zejména bezplatný.

Pozměňovací návrh 9

Čl. 7 odst. 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Povinnost stanovená v odstavcích 1 a 2 neznamená povinnost členského státu usazení vykonávat ověření skutkového stavu a kontroly na území hostitelského členského státu, v němž je služba poskytována. Tato ověření a tyto kontroly musí být v případě potřeby prováděny orgány hostitelského členského státu na žádost příslušných orgánů členského státu usazení v souladu s článkem 10 a v souladu s pravomocemi dohledu stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech, zvyklostmi a správními postupy hostitelského členského státu a v souladu s právními předpisy Unie.	Povinnost stanovená v odstavcích 1 a 2 neznamená povinnost členského státu usazení vykonávat ověření skutkového stavu a kontroly na území hostitelského členského státu, v němž je služba poskytována. Tato ověření a tyto kontroly musí být v případě potřeby prováděny orgány hostitelského členského státu na žádost příslušných orgánů členského státu usazení v souladu s článkem 10 a v souladu s pravomocemi dohledu stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech, zvyklostmi a správními postupy hostitelského členského státu a v souladu s právními předpisy Unie.

Odůvodnění

Je třeba odstranit procedurální prvky brzdící kontrolu skutečného stavu jak v členském státu usazení, tak v hostitelském členském státu.

Pozměňovací návrh 10

Čl. 9 odst. 1, úvodní část

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy mohou uložit pouze tato správní požadavky a kontrolní opatření:	V zájmu lepšího uplatňování článků 3 a 5 směrnice 96/71/ES uloží hostitelský členský stát Členské státy mohou uložit pouze tato přinejmenším následující správní požadavky a kontrolní opatření:

Odůvodnění

Na rozdíl od Evropské komise, jež uvádí výčet maximálních požadavků, se navrhuje stanovit výčet minimálních požadavků. Tato opačná logika je mimo to koherentní s ustanoveními čl. 12 odst. 3 ve znění návrhu Evropské komise.

Pozměňovací návrh 11

Čl. 9 odst. 1 písm. a)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
povinnost poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě nahlásit příslušným vnitrostátním orgánům nejpozději na začátku poskytování služby přítomnost jednoho nebo více zřetelně identifikovatelných vyslaných pracovníků, jejich předpokládaný počet, předpokládanou dobu trvání a místo jejich přítomnosti, jakož i služby, které odůvodňují vyslání, přičemž prohlášení může zahrnovat pouze totožnost poskytovatele služby;	povinnost poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě předat nahlásit příslušným vnitrostátním orgánům nejpozději na začátku poskytování služby prohlášení, kde uvede, že se seznámil s minimálními pracovními podmínkami obsaženými v článku 3 směrnice 96/71/ES v členském státu, kde budou služby poskytovány, a bude je respektovat. přítomnost jednoho nebo více zřetelně identifikovatelných vyslaných pracovníků, jejich předpokládaný počet, předpokládanou dobu trvání a místo jejich přítomnosti, jakož i služby, které odůvodňují vyslání, přičemž prohlášení může zahrnovat pouze totožnost poskytovatele služby; V prohlášení uvede přinejmenším dobu trvání a datum zahájení práce vyslaných pracovníků, jejich identitu, počet a místo, kde budou na území hostitelského členského státu pracovat.

Odůvodnění

Ujasnění požadavků, jimž musí odpovídat prohlášení poskytovatele služeb.

Pozměňovací návrh 12

Čl. 9 odst. 1 písm. b)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>povinnost mít k dispozici nebo poskytnout a/nebo uchovávat v tištěné nebo elektronické podobě kopie pracovní smlouvy (nebo rovnocenného dokladu ve smyslu směrnice 91/533, obsahujícího v případě, že je to vhodné nebo důležité, dodatečné informace uvedené v článku 4 uvedené směrnice), výplatní pásky, pracovní výkazy a doklady o vyplacení mezd nebo kopie rovnocenných dokumentů po dobu vyslání na přístupném a zřetelně označeném místě na jeho území, jako je pracoviště nebo staveniště nebo v případě mobilních pracovníků v odvětví dopravy provozovna nebo vozidlo, s nímž je služba poskytována;</p>	<p>povinnost mít k dispozici nebo poskytnout a/nebo uchovávat v tištěné nebo elektronické podobě kopie pracovní smlouvy (nebo rovnocenného dokladu ve smyslu směrnice 91/533, obsahujícího v případě, že je to vhodné nebo důležité, dodatečné informace uvedené v článku 4 uvedené směrnice), výplatní pásky, pracovní výkazy a doklady o vyplacení mezd, <u>formulář A1 prokazující sociální zabezpečení ve vysílajícím členském státu, požadované hodnocení pracovního a zdravotního rizika v souladu se směrnicí 89/391/ES, a pokud je vyslaný pracovník občanem třetí země, pracovní povolení a povolení k pobytu spolu se všemi dalšími dokumenty nutnými k ověření, že je respektována směrnice 96/71/ES a tato směrnice. Tyto dokumenty</u> nebo kopie rovnocenných dokumentů <u>jsou</u> po dobu vyslání <u>uloženy</u> na přístupném a zřetelně označeném místě na jeho území, jako je pracoviště nebo staveniště nebo v případě mobilních pracovníků v odvětví dopravy provozovna nebo vozidlo, s nímž je služba poskytována;</p>

Odůvodnění

Pozn.: souvisí s pozměňovacím návrhem k čl. 3 odst. 2.

Pozměňovací návrh 13

Čl. 11 odst. 4 (nový)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 11</p> <p>Ochrana práv – usnadnění podávání stížností – dlužné částky</p> <p>(...)</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby se odbory a další třetí strany, jako sdružení, organizace a jiné právnické osoby, které mají v souladu s kritérii stanovenými jejich vnitrostátními právními předpisy oprávněný zájem na zajištění dodržování ustanovení této směrnice, mohly jménem vyslaných pracovníků nebo jejich zaměstnavatele nebo na jejich podporu jednat s jejich schválením v jakémkoli soudním nebo správním řízení, jehož cílem je provádět tuto směrnici a/nebo pro prosazovat plnění povinností podle této směrnice.</p>	<p>Článek 11</p> <p>Ochrana práv – usnadnění podávání stížností – dlužné částky</p> <p>(...)</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby se odbory a další třetí strany, jako sdružení, organizace a jiné právnické osoby, které mají v souladu s kritérii stanovenými jejich vnitrostátními právními předpisy oprávněný zájem na zajištění dodržování ustanovení této směrnice, mohly jménem vyslaných pracovníků nebo jejich zaměstnavatele nebo na jejich podporu jednat s jejich schválením v jakémkoli soudním nebo správním řízení, jehož cílem je provádět tuto směrnici a/nebo pro prosazovat <u>plnění povinností podle nároků vyplývajících z této směrnice. Odbory mají právo podávat se svolením vyslaného pracovníka žalobu i za něj.</u></p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>4. <u>Zástupci pracovníků, zejména členové evropských rad zaměstnanců podniků ve stavebnictví, jsou oprávněni kdykoli upozornit odbory a příslušné orgány zabývající se kontrolou uplatňování práva na veškeré případy vyslání, u nichž existují vážné pochybnosti v souvislosti s dodržováním pracovních podmínek a podmínek zaměstnávání vyslaných pracovníků;</u></p> <p><u>5.4.</u> Odstavce 1 a 3 nejsou dotčeny vnitrostátními právními předpisy týkajícími se předepsaných termínů nebo lhůt pro podání obdobných stížností ani vnitrostátními právními předpisy týkajícími se zastupování nebo obhajoby před soudy.</p>

Odůvodnění

Zástupci zaměstnanců podniků, zejména členové evropských rad zaměstnanců podniků, jsou v přímém kontaktu s realitou různých podniků a závodů v členských státech. Jakožto zkušení pozorovatelé pracovně-právních vztahů na pracovišti či na nadnárodní úrovni by měli mít toto oprávnění upozorňovat na případy podvodů při uplatňování předpisů týkajících se vyslání pracovníků.

Pozměňovací návrh 14

Čl. 12 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 12</p> <p>Subdodávky – solidární odpovědnost</p> <p>S ohledem na stavební činnosti uvedené v příloze směrnice 96/71/ES, pro všechna vyslání, na které se vztahuje čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES, členské státy, nediskriminačně s ohledem na ochranu odpovídajících práv zaměstnanců přímých subdodavatelů usazených na jejich území, zajistí, aby dodavatel, jehož je zaměstnavatel (poskytovatel služeb nebo podnik pro dočasnou práci nebo podnik poskytujícím pracovníky) přímým subdodavatelem, mohl být, kromě nebo namísto zaměstnavatele, vyslanému pracovníkovi a/nebo společným fondům nebo institucím sociálních partnerů odpovědný za neplacení:</p>	<p>Článek 12</p> <p>Subdodávky – solidární odpovědnost</p> <p><u>Každý členský stát přijme nediskriminačně všechna potřebná opatření, aby zaručil, že podnik, jenž pověřil poskytováním služeb jiný podnik, odpovídal společně nebo namísto zaměstnavatele za závazky tohoto podniku, subdodavatele nebo nájemce pracovní síly určené tímto podnikem v oblasti: S ohledem na stavební činnosti uvedené v příloze směrnice 96/71/ES, pro všechna vyslání, na které se vztahuje čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES, členské státy, nediskriminačně s ohledem na ochranu odpovídajících práv zaměstnanců přímých subdodavatelů usazených na jejich území, zajistí, aby dodavatel, jehož je zaměstnavatel (poskytovatel služeb nebo podnik pro dočasnou práci nebo podnik poskytujícím pracovníky) přímým subdodavatelem, mohl být, kromě nebo namísto zaměstnavatele, vyslanému pracovníkovi a/nebo společným fondům nebo institucím sociálních partnerů odpovědný za neplacení:</u></p>

Odůvodnění

Není důvod, proč omezovat regulaci subdodavatelských řetězců na odvětví stavebnictví. Upřesnění vzniklých závazků.

Pozměňovací návrh 15

Čl. 12 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy stanoví, že dodavatel, který vynaložil náležitou péči, není činěn odpovědným podle odstavce 1. Tyto systémy se použijí transparentním, nediskriminačním a přiměřeným způsobem. Z toho mohou vyplývat preventivní opatření přijatá dodavatelem v souvislosti s tím, jak subdodavatel doloží dodržení hlavních pracovních podmínek u vyslaných pracovníků podle čl. 3 odst. 1 směrnice 96/71/ES, včetně výplatních pásek a vyplácení mzdy, dodržení povinností týkajících se sociálního zabezpečení a/nebo daní v členském státě usazení a dodržení platných právních předpisů o vysílání pracovníků.	Členské státy stanoví, že dodavatel, který vynaložil náležitou péči, není činěn odpovědným podle odstavce 1. Tyto systémy se použijí transparentním, nediskriminačním a přiměřeným způsobem. Z toho mohou vyplývat preventivní opatření přijatá dodavatelem v souvislosti s tím, jak subdodavatel doloží dodržení hlavních pracovních podmínek u vyslaných pracovníků podle čl. 3 odst. 1 směrnice 96/71/ES, včetně výplatních pásek a vyplácení mzdy, dodržení povinností týkajících se sociálního zabezpečení a/nebo daní v členském státě usazení a dodržení platných právních předpisů o vysílání pracovníků.

Odůvodnění

Na úrovni EU neexistuje definice pojmu „náležitá péče“. Dále je třeba zachovat odpovědnost dodavatele za ověření, zda subdodavatel respektuje pracovní podmínky.

Pozměňovací návrh 16

Čl. 12 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy mohou, v souladu s právními předpisy Unie, stanovit přísnější pravidla odpovědnosti v rámci svých vnitrostátních právních předpisů, nediskriminačně s ohledem na oblast a rozsah odpovědnosti subdodavatele. Členské státy mohou rovněž v souladu s právními předpisy Unie stanovit takovou odpovědnost v odvětvích, která nejsou uvedena v příloze směrnice 96/71/ES. Členské státy mohou v těchto případech stanovit, že dodavatel, který vynaložil náležitou péči, jak stanoví vnitrostátní právní předpisy, nenese odpovědnost.	Členské státy mohou, v souladu s právními předpisy Unie, stanovit přísnější pravidla odpovědnosti v rámci svých vnitrostátních právních předpisů, nediskriminačně s ohledem na oblast a rozsah odpovědnosti subdodavatele. Členské státy mohou rovněž v souladu s právními předpisy Unie stanovit takovou odpovědnost v odvětvích, která nejsou uvedena v příloze směrnice 96/71/ES. Členské státy mohou v těchto případech stanovit, že dodavatel, který vynaložil náležitou péči, jak stanoví vnitrostátní právní předpisy, nenese odpovědnost.

Odůvodnění

Na úrovni EU neexistuje definice pojmu „náležitá péče“. Dále je třeba zachovat odpovědnost dodavatele za ověření, zda subdodavatel respektuje pracovní podmínky.

Pozměňovací návrh 17

Článek 12 nový odstavec 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<u>4a. Pokud mezi sociálními partnery v dotčeném odvětví nedojde k dohodě, co se týče stanovení mezního počtu úrovní subdodávek, se tento počet omezuje na tři.</u>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh vyplývá z odstavce 28 politických doporučení v návrhu stanoviska.

Pozměňovací návrh 18

Článek 18, nový článek následující po článku 18

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>Nový článek</p> <p><u>Ustanovení o zachování úrovně ochrany</u></p> <p><u>Provádění této směrnice není za žádných okolností dostatečným důvodem pro snížení celkové úrovně ochrany pracovníků v oblastech působnosti této směrnice. Tím nesmí být dotčeno právo členských států a/nebo sociálních partnerů přijímat s ohledem na měnící se okolnosti právní, regulační nebo smluvní ustanovení, která se liší od ustanovení existujících v okamžiku přijetí této směrnice, pokud jsou dodržovány minimální požadavky stanovené v této směrnici.</u></p>

Odůvodnění

Toto ustanovení, zvané ustanovení o zachování úrovně ochrany, se nyní zavádí do mnoha unijních směrnic – jeho cílem je zlepšit jejich uplatňování v členských státech. Výsledkem transpozice směrnice v členském státě nesmí být snížení stávající úrovně ochrany v oblastech, jichž se tato směrnice týká, zejména pokud jde o společnou a solidární odpovědnost uvedenou v článku 12 této směrnice.

Pozměňovací návrh 19

Článek 21

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 21</p> <p>Zpráva</p> <p>Nejpozději pět let po uplynutí lhůty pro provedení do vnitrostátního práva předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o provádění této směrnice, případně společně s příslušnými návrhy;</p>	<p>Článek 21</p> <p>Zpráva</p> <p>Nejpozději pět let po uplynutí lhůty pro provedení do vnitrostátního práva předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a <u>Výboru regionů</u> zprávu o provádění této směrnice, případně společně s příslušnými návrhy;</p>

Odůvodnění

Požadavek, který je v souladu s požadavkem volby článku 153 SFEU za právní základ tohoto návrhu směrnice.

V Bruselu dne 29. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO